

Simon Gordijn

Ik heb besloten dat ik *lekker* in de zorg blijf.

 Sterk in je werk,
zorg voor jezelf

'Mijn naam is Simon en na de MAVO startte ik mijn loopbaan bij Fokker. Ik deed de bedrijfsschool en stond daarna een jaar in de fabriek van Fokker als vliegtuigbouwer, om vervolgens door te stromen als productiecalculator/arbeidskundige. Helaas ging Fokker op de schop en stonden we met duizenden op straat. Een treurige herinnering. Ik ben verder gegaan als commerciële kracht, waarvan de laatste 22 jaar bij een technische groothandel. Dat was een leuke baan, verdiende ook leuk, maar de laatste jaren ontbrak de prikkel. Toch vertrek je na verloop van tijd niet meer zo makkelijk. Inmiddels woonde ik samen en koos ik voor financiële zekerheid.

Toen werd mijn vader ernstig ziek. Mijn interesse groeide toen ik steeds meer met zorgmedewerkers te maken kreeg. Ik dacht, als ik zoiets wil doen dan word ik er niet rijk van; de mensen hier doen het uit overtuiging. Wat moet dat een fijn gevoel zijn aan het eind van de dag. Toen ik in die periode op mijn werk voor het besluit 'blijven of gaan' kwam te staan, heb ik netjes afscheid genomen met een goede regeling, zodoende kon ik eerst eens een jaar gaan nadenken wat ik het tweede gedeelte van mijn werkende leven wilde gaan doen. Ik was toen 46 en wist niet goed welke kansen ik nog had.

Ik zocht op internet naar 'omscholen', naar 'zorg' en dat in combinatie met 'carrièreswitch'. En daar was Sterk in je Werk. Ik werd uitgenodigd door Marianne Elbers. We hadden een prettig gesprek en zij spoorde me aan om vacatures te bekijken en goed na te denken. Dat gesprek motiveerde me echt. Ik merkte dat er een groot verschil is tussen mensen in de commercie en mensen in de zorg. In de zorg is nog ruimte om gevoelig te zijn, emotie is er vanzelfsprekend. In mijn salesbanen gold dat alles als een zwakte; er moest gescoord worden.

Er kwam een tweede gesprek en daarna lag het even stil. Ze zal wel gedacht hebben, wat moet ik met die Simon? Waarschijnlijk: die jongen kan lekker lullen, maar hij heeft geen ervaring. Toen sprak ik haar weer en zei ze: ik ga je voordragen voor het tijdelijke project Blauwe Maas. Ze legde uit dat dit project helpt bij het vinden van je eigen kwaliteiten en de plek waar je het best past. Dat klonk goed. Want op mijn lijstje stond o.a. de verslavingszorg, maar of dat echt wat voor mij was? Ik vind die mensen gewoon heel interessant. In mijn persoonlijke omgeving heb ik ook wel met deze kant van zorg te maken gehad.

Het was niet meteen zeker of ik er voor zou worden geselecteerd. Bij de informatiebijeenkomsten zag ik veel mensen waarbij ik zelf invulde dat zij geschikter zouden zijn dan ik; zij hadden al ervaring als zorgverlener. Ik was blij verrast toen ik hoorde dat ik tot het project werd toegelaten. Mijn eerste stage (van de drie) als wooncoach was voor mij als een warm bad. Dit had ik 10 jaar eerder moeten doen. Je loopt dus echt mee. Tussen het werk door hadden we evaluatiegesprekken. En oja, interviews. Allemaal nieuw voor mij joh. En reflectiegesprekken. Ik moest het echt even opzoeken wat dat was! Maar ik zie het wel als normaal nu hoor. Het gaat erom dat je snapt wat het werk met je doet. En daardoor kijk ik ook bewuster vooruit. Ik werk momenteel voor Pameijer en volg een duale HBO opleiding tot wooncoach. Ik heb besloten dat ik lekker in de zorg blijf. Daar heeft Sterk in je werk zeer zeker aan bijgedragen. Zij hebben de drempel verlaagd. Met zo'n slimme ingang kom je erachter dat er veel kansen zijn. En wat hield de eerste stap nou helemaal in? Ik moest mijn telefoonnummer achterlaten op de site, hoe simpel wil je het hebben? Dit vertel ik dus ook aan mijn vrienden. Er zijn er natuurlijk meer die ergens werken en denken: ga ik dit serieus nog doen tot mijn pensioen?'

Ontdekken of de zorg bij je past? Werk je in de zorg maar loop je vast?
Meer informatie of jezelf aanmelden voor een gratis loopbaan gesprek kan op:

sterkinjewerk.nl